

Gucciko katxutxak, Fendiko diru-zorroak, Hermeseko gerrikoak eta Louis Vuittonen oinetakoak soltean eta inolako lotsarik gabe eskaintzen dituzte Napoliko kaleetan. Faltsifikatutako luxuzko produktuen negozioa da, italiar mafiarentzat diru-sarrera harri-garriak sortzen ari dena.

Hegoaldeko hiria luxuzko produktu faltsuen merkatuko zero gunea bilakatu da Italian, 6.500 eta 7.500 milioi dolar artean sortzen dituen Camorra finantzatzeko.

«Zer marka nahi duzu? Zein koloretakoa, zein modelotakoa?», galdetzen die saltzaile temati batek bezeroei Napoliko estazio nagusitik gertu dagoen «Faltsifikazioen Merkatura» izenekoan.

Bertako kalezuloetan, marka mota guztietako imitazioz betetako plastikozko poltsa urdinez kargatutako gizonak dabil-tza, jatorrizkoaren prezioaren zati txiki bat baino ez den prezioan saltzeko.

Faltsifikazioarena hainbat industriari eragiten dien fenomeno globala da, hala nola modari, jostailuei, elektronikari, janariari edo farmaziei, eta Ekonomia Lankidetzeta eta Garapenerako Antolakundearen kalkuluen arabera, munduko merkataritzaren %2,5 da.

Baina Italia, Gucci, Prada, Versace edo Armani bezalako luxuzko etheen sorlekua ere badena, lider argia da Europa ko Batasunaren barnean faltsifikatutako produktuen konfiskazioan. 2022an EBN konfiskatutako produktu guztien %63 Italian bertan konfiskatu zituzten, azaroan argitaratutako txosten batek jakitera eman duenez.

NAPOLI, CAMORRAREN DIRU ITURRI

Italia hegoaldeko hiria erabat hartuta daukate mafia finantzatzaren duten faltsifikazioek

 JENDARTEA / Nerea LAUZIRIKA

Luxuzko marka ugariren jaioterri den Italian, Napoli hiria faltsututako produktuek hartu dute. Camorraren, hots, mafiaren finantzaketa iturria da faltsifikazioen salmenta, eta originalak sortzen dituzten etxeentzat zein haiek saltzen dituzten merkatarientzat arazo larria dira gaur egun. Mafiak prozesua osorik kontrolatzen du, ekoizpenetik hasi, banaketarekin jarraitu eta salmentara arte. Poliziarentzat lehentasunezko afera bilakatu da.

Napolin, imitazio horiek haztegi paregabea aurkitu dute, eta Mediterraneoko hiri horri faltsifikazioen Europako hiriburuaren izendapena ematen diote, ohore bat izatetik urruti dagoena.

Hirian faltsifikazio-katearen fase guztiak aurki daitezke: ekoizpenetik eta biltegitratetik hasi eta banaketara eta salmen-

tara arte. Fase horiek guztiak tokiko mafiak, hots, Camorrak, kontrolatzen ditu; faltsifikazioen negozioa osorik dago, beraz, haien esku.

DIRU ERRAZA, ARRISKU GUTXIKOA

Erosten ari diren hori faltsifikazioa izateak bezero asko gehiegi kezkatzen ez baditu ere, mafiak negozioan duen eraginak

segurtasun indarren lehentasun bihurtu du afera hau.

Giuseppe Evangelista teniente koronelak, delitu ekonomikoek arduratzen den Napoliko Guardia di Finantzako operazio-buruak dioenez, «faltsifikazioa oso garrantzitsua da, aler-ta-seinale bat delako».

Narkotrafikoak baino irabazi gutxiago badu ere, faltsifikazioek eskudirua ematen dute, drogaren dirua garbitzen laguntzen dute eta arrisku txikia duen negozioa da, indarkeriazko krimenak baino espetxe-zigor askoz txikiagoak ekartzen baitizkie.

«Badute bezerorik. Turistak kaletik paseatzen dira, poltsa erosten dute eta horrek erakunde kriminalari onurak ekartzen dizkio», azaldu zion Ebanjelariak AFPri.

Poliziaren konfiskazioak ohi-koak dira, eta gero eta ugaria-goak. Duela gutxi, otsailean, egindako konfiskazio batek fabrika bat aurkitu zuen, Diego Armando Maradona jokalaria izan zuen Napoli futbol taldearen milaka bandera, kamiseta eta txapel ekoizten zituena.

Barne Ministerioaren datuen arabera, 2018 eta 2022 bitartean poliziak 470 milioi euroko (510 milioi dolar) balioa zuten 100 milioi produktu inguru konfiskatu zituen Napolin, hots, Italian konfiskatutako produktu faltsutuen %14.

«Napolin, faltsifikazioa benetako sektore ekonomiko paralelo bat da», tokiko eta nazioarteko mafiek kontrolatzen dutena, Italiako Gobernuak 2021ean argitaratutako txosten baten arabera. Dokumentuak hiria produktu faltsutuen «bikaintasun-zentro» gisa deskribatu zuen.

Ehungintzako eta larrugin-tzako artisau-ondareak, nazioarteko portuak, langabe-

zia handiak eta kanpoko eskulan merkearen fluxuak sektore hori loratzen lagundu dute, bai eta herritarrek betidanik izan duten legea hausten dutenekiko tolerantziak ere.

CAMORRA ETA TXINA

Camorraren eta Txinako talde kriminalen arteko lankidetzak elikatzen du zorrotz kontrolatutako sistema hori.

Kalitate handiko produktak tokian-tokian ekoizten badira ere, inportatutako produktu gehienak Txinatik eta Turkiatik ekartzen dituzte. Faltsifikatzaileek Europako portu laxoak aukeratzen dituzte, hala nola Rotterdam, edo kontrol erlaxatuagoak dituzten beste batzuk, esaterako, Grezian edo Bulgarian. Ondoren, errepidez eramaten dute merkantzia Italiara.

Napoli hiriburu duen Campania eskualdera iritsitakoan, egoera irregularrean dauden langileak darabiltzaten tailerretan amaitzen da bidaia. Etiketak bereizita garraiatzen dituzte, eta amaieran josten dizkiete produktuei, faltsifikazioek

Italiako Barne Ministerioaren arabera, 2018 eta 2022 bitartean poliziak 470 milioi euroko balioa zuten 100 milioi produktu konfiskatu zituen Napolin, Italian konfiskatutakoen %14

Marka handiek milioiak xahutzen dituzte arazo horri aurre egiteko. Louis Vuittonek, esate baterako, 38.000 salaketa baino gehiago aurkeztu zituen 2017an

aduna-zerbitzuen arreta erakarri ez dezaten.

Mafiak banaketa ere kontrolatzen du, dela salmenta-kanal propioekin, dela merkatariek presionatuz produktu faltsuak originalen artean nahastuta saldu ditzaten.

2022ko polizia-ikerketa baten arabera, Napoliko kale-merkatariek astero 200 euro (217 dolar) ordaintzen zizkieten mafiari beren postuetan lan egin ahal izateko, edo faltsututako merkantzia erostera behartzen zituzten saltzaileak.

MERKATUAREN «MINBIZIA»

Faltsifikazioak ekonomian dituen ondorio negatiboak (eskaria ahultzea, lanpostuak ezaba-

tzea edo zergei iruzur egitea) izugarriak dira, poliziaren datuen arabera.

Italiako gobernuak 17.000 milioi euro (ia 18.500 milioi dolar) zenbatu zituen 2020an, koronabirusaren pandemiak eragindako konfinamenduengatik jarduera ahuldu zen urtea izan bazen ere.

Marka handiek milioiak xahutzen dituzte arazo horri aurre egiteko. Louis Vuittonek 38.000 salaketa baino gehiago aurkeztu zituen 2017an, bere webgunearen arabera.

Baina enpresa txikiagoak ere ari dira lege babeseko sailak muntatzen, afera hartzen ari den dimentsioaren ondorioz.

Napoliko enpresariak “Egiazkoaren eta Faltsuaren Museoa” sortu zuten erosleak hezteko, baina iaz itxi zuten.

Luigi Giamundo arduradunak azaldu duenez, Campania-ko 32.000 negozio txiki baino gehiago lehia desleialaren mehatxupean daude. “Gure merkatuan sartzen den minbizia da”, dio.

Italiako moda-marken jabetza intelektuala defendatzen duen Indicam elkarteak Juna

Shehuk ziurtatu du industriak ezin duela bakarrik jardun gaitz horren aurka, ez baitauka horretarako baliabiderik.

Bere erakundeak eskatzen du Europako Batasunak bere arauak harmonizatu ditzala produktu faltsuen aurka borrokatzeko, herrialde batzuek orain markeri ordainarazten baitiete faltsututako produktak biltegitratzea eta sunsitztea.

Kontsumitzaileak heztea ere funtsezkoa da, adituen aburuz. 2023ko galdeketa baten arabera, Europako Batasuneko herritarren heren batek faltsututako produktuak erostea aukera gisa planteatzen du, betiere jatorrizkoak oso garestiak badira; gazteen artean, ordea, ehuneko hori %50era igozen da.

AXOLAGABEKERIA KALEETAN

«Ez dit enbarazurik egiten», dio 17 urteko Caterinak faltsifikazio horien inguruan. YSLren diruzorro faltsu bat 11 euroan erosi berri du; izan ere, originalak 300 euro baino gehiagoren truke saltzen dituzte. «Etiketaz haratago, objektua gustatzen zaidan ala ez da», dio.

Ezkerreko irudian, Napoliko polizia merkantzia kontrolatzen. Eskuinekoan, faltsifikatutako produktuak San Remon. Carlo HERMANN - Valery HACHE | AFP

